

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3028/2015. (II. 9.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.744/2013/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára hivatkozva alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé.
- [2] Az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.744/2013/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [3] A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal kezdeményezésére a Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottsága (a továbbiakban: Döntőbizottság) D.182/10/2013. számú határozatával megállapította, hogy az indítványozó megsértette a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Kbtv.) 18. § (2) bekezdésére tekintettel a Kbtv. 5. §-át, ezért a Döntőbizottság az indítványozót a Kbtv. 152. § (4) bekezdésének a) pontja, illetve (5) bekezdése alapján 500 000 Ft pénzbírság megfizetésére kötelezte.
- [4] Az indítványozó a Döntőbizottság jogerős határozatával szemben bírósághoz fordult és elsődlegesen kérte a határozat megváltoztatását, illetve annak megállapítását, hogy nem sértette meg a Kbtv. rendelkezéseit, kérte továbbá a kiszabott bírság mellőzését; másodlagos keresete a határozat hatályon kívül helyezésére és az alperes új eljárásra kötelezésére irányult. A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.559/2013/9. számú ítéletével a keresetet elutasította, mivel azt állapította meg, hogy a Döntőbizottság kifogásolt határozata nem jogszabálysértő. Az ítélet ellen a Kbtv. 160. § (5) bekezdése alapján nem volt fellebbezési lehetőség.

- [5] Az indítványozó ezt követően felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította, hivatkozva a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 271. § (1) bekezdésének *l)* pontjára, 273. § (2) bekezdésének *a)* pontjára, valamint 340/A. § (2) bekezdésének *b)* pontjára. A Pp. ez utóbbi rendelkezése szerint nincs helye felülvizsgálatnak a bírságot kiszabó határozat ellen, ha annak összege az egymillió forintot nem éri el.
- [6] Az indítványozó ezt követően, a Kúria végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítása érdekében fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [7] 2. Az indítványozó a Kúria döntését azért tartja alaptörvény-ellenesnek, mert álláspontja szerint a Kúria által alkalmazott jogszabályi rendelkezések az ügyben nem alkalmazhatóak. Nézete szerint mind a kifogásolt kúriai döntés, mind az annak alapját képező joggyakorlat alaptörvény-ellenes, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogát. Az indítványozó kifejti: „a jogorvoslati jog kizárólag akkor biztosított, akkor felel meg az Alaptörvényben meghatározottaknak, ha a jogorvoslati eljárás során hozott döntés megfelel az irányadó jogszabályi előírásoknak. Ha és amennyiben a Kúria olyan jogszabályi helyet alkalmaz, mely jelen esetben nem irányadó, és emiatt elzárja a rendkívüli jogorvoslattól a marasztalt felet, az indítványozót, akkor a döntése sérti az Alaptörvényben biztosított jogot.” Az indítványozó álláspontja szerint az ügyben a Pp. rendelkezései azért nem alkalmazhatóak, mert a felülvizsgálni kért határozat nem pusztán bírságot kiszabó határozat (bár bírság megfizetésére történő kötelezést is tartalmaz), hanem jogsértést is megállapít. Az indítványozó hivatkozik arra, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság többfajta döntést hozhat, és e döntések nem mindegyikéhez kapcsolódik bírság kiszabása; a legtöbb határozatban a Döntőbizottság nem alkalmaz bírságot. Ez utóbbi határozatok egyértelműen nem tartoznak a Pp. 271. § [helyesen: 340/A. §] (2) bekezdés *b)* pontjának a hatálya alá. Az indítványozó kifejti: „a Kúria jelenleg kialakított, és jelen ügyben is alkalmazott álláspontja szerint, ha a Döntőbizottság határozata csak jogsértés megállapítását rögzíti bírság kiszabása nélkül, vagy elutasítja a kérelmező kérelmét, illetve, ha a bírság összege meghaladja az egymillió forintot, akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a bírság összege 1 forint és egymillió forint közötti, akkor nincs.” Az indítványozó hangsúlyozta, hogy alkotmányjogi panaszának tárgya „az, hogy a bíróság helytelen jogértelmezése megfosztotta a jogorvoslat lehetőségétől [...], míg más esetekben megállapítható, hogy lehetővé tette a Kúria a jogorvoslatot.” Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmére is; álláspontja szerint „a felek tisztességes eljáráshoz való jogát is sérti

az, hogy a Kúria téves jogértelmezése során egyes ügyfelekkel szemben kizárja a felülvizsgálat lehetőségét”. Az indítványozó azzal érvelt, hogy a közbeszerzési ügyekben hozott közigazgatási határozatoknak sokkal nagyobb jelentőségük és súlyuk van, mint az egyéb közigazgatási határozatoknak: „a Kbtv. rendelkezései alapján a közbeszerzésre, illetve a közbeszerzési eljárásra vonatkozó jogszabályok megsértésére alapított bármely polgári jogi igény érvényesíthetőségnek feltétele, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság, illetve – a Közbeszerzési Döntőbizottság határozatának felülvizsgálata során – a bíróság a jogsértést jogerősen megállapítsa. A nemzeti vagy uniós támogatásból finanszírozott beszerzések tekintetében a támogatás megvonásával, a támogatott összeg csökkentésével jár a Döntőbizottság határozatában megállapított jogsértés, függetlenül attól, hogy bíróságot alkalmazott-e a közigazgatási hatóság vagy nem. Fentiek miatt mind anyagi, mind erkölcsi szempontból nagyon fontos jelentősége van annak, hogy a közbeszerzési ügyekben hozott döntések, akár tartalmaz bíróságot a határozat, akár nem, rendkívüli jogorvoslattal felülvizsgálatra kerülhessenek.” Az indítványozó álláspontja szerint nem releváns az a körülmény, hogy a Döntőbizottság bíróságot is kiszab-e vagy sem. Az indítványozó kérte annak megállapítását, hogy a Kúria döntése sérti a jogorvoslathoz való jogát, kérte a döntés megsemmisítését, valamint annak megállapítását, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság határozata nem a Pp. 271. § [helyesen: 340/A. §] (2) bekezdés *b*) pontjában foglalt pusztán bíróságot kiszabó határozat, ezért valamennyi döntőbizottsági érdemi határozattal szemben helye van bírósági felülvizsgálatnak.

- [8] Az indítványozó becsatolta két, másik ügynek is az iratanyagát azt bizonyítandó, hogy a Döntőbizottság nem minden esetben szab ki bíróságot, illetve, hogy a bíróságot ki nem szabó döntés esetében a Kúria idézést bocsátott ki felülvizsgálati tárgyalásra.
- [9] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek. A testület megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett, az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdése szerinti formai feltételeknek megfelel.
- [10] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

- [11] Az indítványozó azt állította, hogy a bírósági gyakorlat tévesen értelmezi – és esetében is tévesen értelmezte – a Pp. 271. § [helyesen: 340/A. §] (2) bekezdés *b)* pontját, mivel a Döntőbizottság határozatának csak a bírságot tartalmazó elemére van figyelemmel, a jogsértést megállapító elemét figyelmen kívül hagyja; ez nézete szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe foglalt jogorvoslathoz való jogát. Az Alkotmánybíróság több határozatában, így jelen döntésében is rámutat arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe foglalt jogorvoslathoz való jogból nem következik sem a többfokú jogorvoslathoz, sem a rendkívül jogorvoslathoz (így a kúriai felülvizsgálathoz) fűződő, Alaptörvényben biztosított jog [I. pl. 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [16]; 3019/2014. (II. 11.) AB végzés, Indokolás [27]]. A Kúria előtti felülvizsgálat követelménye nem vezethető le az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből, így erre hivatkozva nem állapítható meg az alaptörvény-ellenesség. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelme vonatkozásában pusztán azt fejt ki, hogy a Kúria – álláspontja szerint – téves jogértelmezése egyes ügyfelek vonatkozásában kizárja a felülvizsgálat lehetőségét. Ez az indokolás nem tekinthető alkotmányjogilag értékelhető indokolásnak. Az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá, hogy a bírságot kiszabó határozatnak minden esetben immanens része a jogsértés megállapítása; jogsértés hiányában ugyanis maga a bírság kiszabása lenne alaptörvény-ellenes és jogsértő.
- [12] A fentiekben kifejtett okok következtében az indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek.
- [13] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság tanácsa – az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdése, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének *a)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. január 26.

Dr. Lévy Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkócs Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1239/2014.

